

6.1. Proces likvidacije JP Tanjug

U periodu na koji se ovaj izveštaj odnosi nastavljeno je sa postupkom likvidacije JP Tanjug, u skladu sa Odlukom o pravnim posledicama prestanka JP novinska agencija Tanjug, budući da ovo javno preduzeće nije privatizovano do 31. oktobra 2015. godine. Direktorica Tanjuga podnela je zahtev za odobrenje novčanog iznosa za otpremnine za zaposlene Ministarstvu za rad, zapošljavanje, socijalna i boračka pitanja koje je nadležno za pitanje rešavanja viška zaposlenih u postupku privatizacije. Isplata otpremnina se vrši u skladu sa Odlukom o utvrđivanju Programa za rešavanje viška zaposlenih u postupku privatizacije za 2015. godinu i primenjuje se na subjekte privatizacije koji su u nadležnosti Agencije za privatizaciju. Shodno toj odluci, zahtev za obezbeđivanje sredstava za rešavanje viška zaposlenih, zajedno sa pratećom dokumentacijom, podnosi se ministarstvu nadležnom za poslove zapošljavanja. Odobravanje sredstava za otpremnine sprovodi se na predlog Radne grupe za razmatranje i ocenu dokumentacije Programa, koju čine predstavnici različitih institucija i socijalnih partnera.

Na osnovu Odluke o pravnim posledicama prestanka JP novinska agencija Tanjug, direktor JP, nakon isplate zarada, otpremnina i drugih obaveza, podnosi Agenciji za privredne registre prijavu radi brisanja Tanjuga iz Registra privrednih subjekata, dok se mediji, čiji je Tanjug izdavač, brišu iz Registra medija po službenoj dužnosti. U međuvremenu, Tanjug je nastavio da obavlja delatnost medijske agencije. Zakon je u pogledu toga da li Tanjug može da nastavi da obavlja medijsku delatnost i nakon 31. oktobra 2015. godine nedorečen. Naime, član 142, 143. i 146. Zakona o javnom informisanju i medijima uređuju pitanja od značaja za prestanak JP Tanjug. Tu je propisano da medij prestaje da postoji ako postupak privatizacije prodajom kapitala nije uspeo do 31. oktobra, i ako nije uspeo ni postupak besplatne podele akcija zaposlenima, kao i da Zakon o novinskoj agenciji JP Tanjug u tom slučaju prestaje da važi tog dana. Pored toga, Vlada samom odlukom konstatuje da je Tanjug *prestao sa radom 31. oktobra 2015. godine*, pozivajući se upravo na član 146. stav 1 Zakona o javnom informisanju i medijima. Iako je sporno zašto je „preskočen” postupak besplatne podele akcija, treba konstatovati da se tumačenjem relevantnih odredaba Zakona o javnom informisanju i medijima i Odluke Vlade nedvosmisleno može utvrditi da je Tanjug prestao sa radom kao medij upravo 31. oktobra 2015. godine, te da nakon toga po Zakona o javnom informisanju i medijima zapravo nije smeo da nastavi sa obavljanjem delatnosti novinske agencije. Sam momenat brisanja iz Registra medija nema konstitutivni nego deklarativni karakter, te se ne može izvući zaključak da Tanjug kao medij nastavlja do postoji do

momenta brisanja. Gotovo dva meseca nakon isteka zakonskog roka i donošenja Odluke Vlade, Tanjug nastavlja nesmetano da obavlja svoju delatnost, a reakcije nadležnih državnih organa nema. Nije je bilo ni krajem decembra kada se Tanjug našao u centru skandala oko parcijalnog prenošenja teksta britanskog „Gardijana” koji se odnosio na projekat „Beograd na vodi”. Naime, Tanjug je iz originalnog teksta „Gardijana”, koji je kritički (i iz svih uglova) predstavio projekat izgradnje „Beograda na vodi”, izvukao samo pohvalne delove. „Gardijan” je u svom tekstu intervjuisao i pobornike i protivnike ovog projekta, navodeći podjednako i pozitivne i negativne strane projekta. Tanjug je tako svojom uredničkom interpretacijom potpuno preoblikovao tuđ tekst, pruživši tako svojevrsnu potvrdu navodima onih koji ga optužuju da je propagandno sredstvo (svake) vlasti.

6.2. Status dozvola emitera koji nisu privatizovani do 31. oktobra 2015. godine

Sredinom decembra Savet Regulatornog tela najpre je doneo odluku da ne produži dozvole pružaocima medijskih usluga (među kojima su i RTV Vranje i TV Bor), koji nisu privatizovani do roka predviđenog zakonom, da bi potom krajem meseca tu svoju odluku poništio i produžio svima dozvole na još 8 godina, nakon što je *„obavešten od strane Agencije za privatizaciju da će se postupak privatizacije za 20 javnih medijskih kuća nastaviti podelom akcija zaposlenima”*.

REM je morao biti upoznat sa činjenicom da su, iako je rok za privatizaciju prodajom kapitala istekao 31. oktobra, u pomenutim medijskim kućama zaposleni i izrazili želju i imali pravo na besplatnu podelu akcija. Stiče se utisak da je Regulator u ovoj situaciji neopravdano požurio. Greška je, međutim, ispravljena. Ono što i dalje nije rešeno jeste pitanje broja akcija koje će se deliti bez naknade, odnosno da li su u pitanju samo akcije u vrednosti od po 200 evra po godini radnog staža za one koji imaju pravo na besplatne akcije, ili pak sve akcije konkretnih medijskih kuća. Agencija za privatizaciju i dalje je, po svemu sudeći, bliža prvom rešenju, a svi drugi, uključujući i Ministarstvo kulture, drugom.